

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 302/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. et Mgr. Dušanom Strakom, Námestie legionárov 5, Prešov, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Svk/20/2023 z 24. augusta 2023 a postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. decembra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením najvyššieho správneho súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia, ktorým bola odmietnutá jeho kasačná sťažnosť ako oneskorene podaná. Sťažovateľ žiada zrušiť napadnuté uznesenie najvyššieho správneho súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si sťažovateľ uplatnil náhradu trov konania pred ústavným súdom.
2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ bol žiadateľom o právnu pomoc a toto správne konanie bolo Centrom právnej pomoci zastavené. Elektronické podanie sťažovateľa označené ako „*odvolanie*“ podané bez zaručeného elektronického podpisu v lehote na podanie odvolania nebolo doplnené v zákonnej lehote v listinnej forme. Tento podnet vybavilo Centrum právnej pomoci ako nedôvodný podnet na preskúmanie právoplatného rozhodnutia v mimoodvolacom konaní, resp. nedôvodný podnet na obnovu správneho konania.
3. Sťažovateľ podal správne žaloby proti trom rozhodnutiam centra o opakovaných návrhoch. Krajský súd v Prešove ich spojil na spoločné konanie a rozsudkom č. k. 3S/17/2021-60 z 12. apríla 2022 ich zamietol ako nedôvodné, pretože Centrum právnej pomoci správne vyhodnotilo márne uplynutie lehoty na podanie odvolania proti rozhodnutiu o zastavení správneho konania a podnet preskúmalo v zákonných intenciách. Zároveň krajský súd uzavrel, že sťažovateľ netvrdil ani

nepreukázal také skutočnosti, ktoré by mu relevantne bránili v doplnení elektronického podania písomne na pošte. Sťažovateľom uvádzané dôvody núdzového stavu a len dobrovoľnosti podrobenia sa testovaniu na COVID-19, ktoré nebolo povinnosťou sťažovateľa (absencia negatívneho testu mu ale zároveň bránila vstúpiť na poštu, pozn.), nepovažoval krajský súd za závažnú prekážku brániacu sťažovateľovi v doplnení podania odvolania včas.

4. Tento rozsudok bol sťažovateľovi doručený 23. mája 2022. Rozsudok obsahoval riadne poučenie o mieste a lehote na podanie kasačnej sťažnosti: *„Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť na Najvyšší správny súd SR, a to v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ktorú je potrebné podať na Krajský súd v Prešove (§ 443 ods. 1 v spojení s § 444 ods. 1 SSP).“*

5. Sťažovateľ podal svoju kasačnú sťažnosť posledný deň lehoty na jej podanie 23. júna 2022 nesprávne súdu – Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Najvyšší súd preposlal mailové podanie najvyššiemu správne súdu (a ten Krajskému súdu v Prešove) 24. júna 2022. Následne sťažovateľ podal 4. júla 2022 kasačnú sťažnosť v písomnej podobe opäť na adresu najvyššieho súdu. Najvyšší súd listom zo 6. júla 2022 informoval sťažovateľa o potrebe podania kasačnej sťažnosti na príslušný súd. Sťažovateľ následne zaslal elektronicky bez zaručeného podpisu svoju kasačnú sťažnosť najvyššiemu správne súdu 28. júla 2022 a v listinnej podobe ju doručil najvyššiemu správne súdu 2. augusta 2022.

6. Najvyšší správny súd napadnutým uznesením odmietol kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako podanú oneskorene podľa 459 písm. a) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“), pretože sťažovateľ ju nepodal v zákonnej lehote jedného mesiaca na správne súde (Krajský súd v Prešove) ani na kasačnom súde (najvyšší správny súd) s poukazom na § 444 ods. 1 a 2 SSP.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému podľa jeho názoru došlo arbitrárnosťou napadnutého uznesenia, pretože nedáva odpoveď na kľúčovú otázku včasnosti podania kasačnej sťažnosti. Sťažovateľ je toho názoru, že z rozhodnutia nie je zrejmé, kedy najvyšší súd preposlal po prvýkrát elektronické podanie sťažovateľa z 23. júna 2023 príslušnému najvyššiemu správne súdu. Ak by k tomu došlo v posledný deň lehoty (23. júna 2022), čo podľa jeho názoru z rozhodnutia nevyplýva, boli by zachované účinky včasného podania kasačnej sťažnosti. V tejto súvislosti poukazuje na konkrétnu formuláciu vety v 10. bode uznesenia: *„toto podanie bolo poslané Najvyššiemu správne súdu SR, ktorý ho preposlal správne súdu dňa 24. júna 2022.“*

8. Pod vyčerpaním dostupného právneho prostriedku ochrany je nevyhnutné rozumieť jeho riadne a včasné uplatnenie tak, aby bol spôsobilý iniciovať konanie o opravnom prostriedku. Oneskorene podaná blanketná kasačná sťažnosť, ktorou sa najvyšší správny súd nezaoberal meritórne, ale ju len procesne odmietol pre nesplnenie podmienok konania, tieto atribúty nespĺňa. Sťažovateľ, zastúpený právnym zástupcom, v konaní pred ústavným súdom netvrdil ani nepreukázal, že k nevyčerpaniu dostupného prostriedku právnej ochrany došlo z dôvodu hodného osobitného zreteľa, čo by ústavný súd oprávňovalo zvažovať prípadné odpustenie jeho nevyčerpania.

9. Sťažovateľ založil svoju sťažnostnú argumentáciu na tvrdenom nedostatku dôvodov vo vzťahu k hodnoteniu kľúčovej otázky včasnosti podania kasačnej sťažnosti, ktoré podľa jeho názoru z napadnutého uznesenia nie sú zrejmé. Z obsahu napadnutého uznesenia najvyššieho správneho súdu, ktoré sťažovateľ k svojej ústavnej sťažnosti nepriložil a ústavný súd jeho obsah zistil len zo zverejnenej evidencie rozhodovacej činnosti najvyššieho správneho súdu, vyplýva, že sťažovateľ podal elektronicky v posledný deň lehoty kasačnú sťažnosť bez zaručeného elektronického podpisu a následne ju v zákonnej lehote doplnil písomným podaním na nesprávnom najvyššom súde napriek riadnemu a správnomu poučeniu v rozsudku krajského súdu. Pri logickom výklade z namietanej formulácie napadnutého uznesenia vyplýva, že elektronické podanie kasačnej sťažnosti bolo najvyšším súdom preposlané najvyššiemu správnomu súdu v rovnaký deň (24. júna 2022), v ktorý ho najvyšší správny súd preposlal krajskému súdu, kde malo byť sťažovateľom riadne podané. Ak by išlo o rozdielne dátumy, boli by v sumarizácii priebehu konania uvedené oba. Z napadnutého uznesenia je zrejmé, že najvyššiemu správnomu súdu bolo podanie doručené až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti a tvrdenie sťažovateľa o arbitrárnosti uznesenia tak neobstojí. Sťažovateľ sám podal kasačnú sťažnosť najvyššiemu správnomu súdu bez zaručeného podpisu až 28. júla 2022 a v listinnej podobe ju doručil najvyššiemu správnomu súdu 2. augusta 2022. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno v správnom súdnom konaní odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP) a účinky zachovania lehoty v prípade podania kasačnej sťažnosti na inom ako správnom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, má podľa § 444 ods. 2 SSP len jej podanie na kasačnom súde (najvyšší správny súd).

10. Ústavný súd nepovažoval za nevyhnutné osobitne overovať dátum pôvodného preposlania elektronického podania z najvyššieho súdu na najvyšší správny súd a vychádzal z obsahu napadnutého uznesenia, pretože nie je súdom vyhl'adávacím, keďže dôkazná povinnosť zat'azuje sťažovateľa, ktorý ako účastník konania má možnosť nahliadať do súdneho spisu a robiť si z neho odpisy či kópie.

11. V tejto súvislosti však ústavný súd vzal na zreteľ aj špecifiká správneho súdneho konania. Podľa § 453 ods. 2 poslednej vety SSP na dôvody, ktoré účastník konania uviedol až po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti, kasačný súd neprihliada. Sťažovateľ podal svoju kasačnú sťažnosť ako blanketnú v posledný deň lehoty na jej podanie s tým, že jej dôvody a právnu argumentáciu doplní neskôr (vyplýva z bodu 8 napadnutého uznesenia, pozn.). Ani v prípade preukázania argumentácie sťažovateľa uvedenej v jeho ústavnej sťažnosti by v konaní o kasačnej sťažnosti v správnom súdnom konaní nemohlo dôjsť k zmene právneho postavenia sťažovateľa v jeho prospech, pretože jeho kasačná sťažnosť nebola odôvodnená ani v posledný deň lehoty na jej podanie a na neskôr doplnené dôvody sa v konaní o kasačnej sťažnosti neprihliada. Z uvedených dôvodov chýba ústavnej sťažnosti aj jej ústavnoprávny rozmer, ktorý by odôvodňoval zásah zo strany ústavného súdu.

12. Vychádzajúc z uvedených úvah, ústavný súd konštatuje, že medzi napadnutým uznesením najvyššieho správneho súdu a obsahom označených práv neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie mohol reálne dospieť k záveru o ich porušení. Pri posúdení obsahu podania vo vzťahu k predmetu konania je ústavná sťažnosť sťažovateľa zjavne neopodstatnená. Preto ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

13. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2024

Peter Molnár
predseda senátu